

Farvel til væksten

Offentliggjort den 7. juni 2011 som blog på www.u-landsnyt.dk/blog/51/farvel-til-vaeksten

Først når den velhavende del af menneskeheden tager et opgør med den holdning og den praksis, at man skal tjene mere i år end sidste år, først da har de kommende generationer og de fattige mennesker måske en chance.

Jordkloden råder over 11,3 milliarder hektar, som er biologisk produktive, ca. 1,7 hektar pr. person. Men gennemsnitsborgeren bruger 2,3 hektar - europæeren bruger 5 hektar, inderen 0,7. Pointen svarer til lektor Mogens Buch-Hansens i www.u-landsnyt.dk/nyhed/07-10-10/mogens-buch-hansen-vi-maa-omdefinere-udvikling-ell "Vi bruger 1,3 jordklode og spiser af den naturkapital, der skulle gå i arv til fremtidige generationer." Eftersom det store flertal spiser langt under de 1,7 hektar, stjæler de rige altså både fra de fattige og fra de kommende generationer.

Mogens Buch-Hansen (MB-H) skriver "De mange advarselsslamper, som har tendens til hurtigt at blive glemt (vi gider ikke høre om det!!) ..." Når vi ikke gider høre om det, er det nok, fordi de konsekvenser, vi burde drage, er uoverskuelige og handlingslammende for de fleste myndigheder og enkeltpersoner. Politikere og erhvervsfolk taler om vækst de kommende år; men hvordan kan man tale om vækst i den rige del af verden, når den eneste sikre virkning er, at presset på klodens ressourcer øges – så alvorligt, at 60 pct. af økosystemerne er på vej til at blive uopretteligt ødelagt?

Det er opmuntrende, at MB-H kom på banen med det grundige indlæg; men det er lidt pudsigt, når han skriver: "Har vi ikke hørt alt dette før?" – og viser tilbage til neo-malthusianske forskere (= Rom-Klubben) i halvfjerdsene. Der *er* faktisk nogle, der har nørklet med resourcebevidsthed både før og efter halvfjerdsene, måske mere i det levede liv end i forskerlivet.

Jeg kan henvise til min forenings ikke helt ubetydelige modernetværk, som i Frankrig er den næststørste ngo efter Røde Kors. Ca. 15.000 m/k arbejder regelmæssigt i Emmaus i Frankrig, i fritiden eller på heltid, og af de sidstnævnte er over 4.000 fordelt i 111 Emmaus-samfund, hvor man bor og arbejder sammen – med indsamling, sortering, salg og forsendelser af brugte sager – og modtager kost, logi, lommepege, tøj fra det indsamlede og andre fornødenheder efter konkrete vurderinger.

Man får sine grundlæggende behov dækket i et Emmaus-samfund, i Frankrig, Italien, England, Holland, Argentina, Peru, Brasilien og yderligere en halv snes lande; men om man så bor der i 50 år, er man ikke mere velhavende, når man tager derfra, end da man kom. Der har eksisteret Emmaus-samfund siden 1949, og mange bliver boende i lange tidsrum. Emmaus-samfundene bryder med et hovedkoncept i vestlig livsstil: "Du skal tjene mere i år end sidste år, og du skal tjene mere næste år end i år." Emmaus-livsformen burde vække til eftertanke med hensyn til, hvordan vi i almindelighed indretter os, hvis vi vil tage hensyn til naturen, de næste generationer og de fattige, vi bor på klode med.

At bryde med konceptet om at tjene mere år for år er måske kun det første skridt. I 1992 sagde Emmaus' stifter, Abbé Pierre, på den internationale generalforsamling i Köln: "Alle I unge og midaldrende i denne forsamling er de første generationer i historien, der er nødt til at sige til deres børn og børnebørn: Der bliver mindre til jer." Det kan med andre ord blive nødvendigt ikke alene at

sætte væksten i stå i den rige verden, men direkte skrue ned. Under alle omstændigheder haster det med at bryde med vækstkonceptet!

Det er noget svært noget at sige, det som Abbé Pierre sagde i 1992, og mange får det nok aldrig sagt. Uanset om den enkelte faktisk er enig i, at det indledende regnestykke i indeværende indlæg nødvendiggør det. For der skal vel leve mennesker efter vores børn og børnebørn? – Både i de kolde og varme lande?